

T

PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 209/22

Luksemburgā, 2022. gada 21. decembrī

Vispārējās tiesas spriedums lietā T-525/21 | *E. Breuninger*/Komisija

Vispārējā tiesa kā nepieņemamu noraida mazumtirdzniecības uzņēmuma *Breuninger* prasību par Komisijas lēmumu, ar ko apstiprināts Vācijas atbalsts zaudējumu kompensēšanai, kuri radušies ierobežojumu Covid-19 krīzes laikā dēļ

“Breuninger” kļūdaini uzskatīja, ka ir izslēgts no šīs paziņotās atbalsta shēmas, tāpēc šim uzņēmumam nav intereses, lai Komisijas lēmums tiktu atcelts

2021. gada 21. maijā Vācijas Federatīvā Republika paziņoja Eiropas Komisijai par atbalsta shēmu pagaidu ekonomiskā atbalsta veidā uzņēmumiem, kuru darbība tika slēgta pasākumu dēļ, ko federālā valsts un federālās zemes ir veikušas, lai to teritorijā reaģētu uz pandēmiju saistībā ar Covid-19 krīzi (turpmāk tekstā – “federālā kompensēšanas shēma”).

Saskaņā ar šo federālo kompensēšanas shēmu federālās, reģionālās un vietējās administratīvās iestādes ar zināmiem nosacījumiem var piešķirt tiešas dotācijas uzņēmumiem, kuri laikposmā no 2020. gada 16. marta līdz 2021. gada 31. decembrim ir cietuši zaudējumus lēmumu par ierobežojumiem dēļ.

Ar 2021. gada 28. maija lēmumu ¹ Komisija šo shēmu atzina par saderīgu ar iekšējo tirgu, piemērojot LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunktu. Atbilstoši šai tiesību normai ar iekšējo tirgu ir saderīgs atbalsts, ko sniedz, lai novērstu kaitējumu, kuru nodarījušas dabas katastrofas vai citi ārkārtēji notikumi.

Vācijas sabiedrība *E. Breuninger GmbH & Co*, kas darbojas it īpaši mazumtirdzniecības nozarē, cēla prasību atcelt Komisijas lēmumu. Tomēr Vispārējās tiesas otrā palāta paplašinātā sastāvā šo prasību noraidīja kā nepieņemamu, pēc savas ierosmes konstatējuma, ka šī sabiedrība nav pamatojusi interesi celt prasību, kas nepieciešama, lai vērstos Vispārējā tiesā.

Vispārējās tiesas vērtējums

Tā kā ar absolūtiem šķēršļiem tiesas procesam saistīti prasības pieņemamības nosacījumi Vispārējai tiesai ir jāpārbauda pēc savas ierosmes, tā atgādina, ka atcelšanas prasība, ko cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šādai personai ir interese, lai pārsūdzētais akts tiktu atcelts. Šāda interese nozīmē, ka norādītā akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskas sekas un tādējādi prasības rezultātā var rasties priekšrocības lietas dalībniekam, kurš to ir cēlis.

Attiecībā uz to, ka prasītājam ir interese celt prasību atcelt pārsūdzēto lēmumu, Vispārējā tiesa norāda, ka prasītājas

¹ Komisijas Lēmums C(2021) 3999 (2021. gada 28. maijs) par valsts atbalstu SA.62784 (2021/N) – Vācija Covid-19 – Federālā kompensēšanas shēma (OV 2021, C 223, 25. lpp.; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais lēmums”).

prasība ir balstīta uz kļūdainu pieņēmumu, ka tai nebija tiesību uz Federālo kompensēšanas shēmu, pamatojoties uz minētās shēmas 2. panta 2. punktā minēto nosacījumu, saskaņā ar kuru uzņēmumi, kas veic dažādas darbības, daļu no kurām neskāra ierobežojumi, var izmantot federālo kompensēšanas shēmu tikai tad, ja aizliegtās darbības veido vismaz 80 % no to apgrozījuma. Tā kā prasītājas veiktās tiešsaistes tirdzniecības darbības tika uzskatītas par saistītām ar tās mazumtirdzniecības darbībām, visas darbības šīs tiesību normas izpratnē ietekmēja lēmumi par ierobežojumiem, kas tika pieņemti Covid-19 pandēmijas laikā.

Turpretī no debatēm, kas norisinājās tiesvedības ietvaros, izriet – tas, ka prasītājam nebija iespējams saņemt finansiālo palīdzību saskaņā ar federālo atbalsta programmu, faktiski bija saistīts ar to, ka Vācijas iestādes piemēroja Komisijai nepazīnotu atbilstības nosacījumu, kas paredz, ka lēmumi par ierobežojumiem ir ietekmējuši vismaz 30 % no pieteikuma iesniedzēja kopējā apgrozījuma.

Tomēr, tā kā prasītājas celtā prasība attiecas tikai uz pārsūdzētā lēmuma, ar kuru Komisija paziņoto federālo shēmu ir atzinusi par saderīgu ar LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunktu, tiesiskumu, šim Vācijas iestāžu pievienotajam papildu atbilstības nosacījumam, kas nedz tieši, nedz netieši nav minēts šajā shēmā, šajā tiesvedībā nav nozīmes.

No šiem apsvērumiem izriet, ka, ņemot vērā Federālās kompensēšanas shēmas 2. panta 2. punktu, kas apstrīdētajā lēmumā tika atzīts par saderīgu ar LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunktu, prasītājam bija tiesības saņemt atbalstu saskaņā ar minēto shēmu. Tādējādi Vispārējā tiesa konstatē, ka šī lēmuma atcelšana tai nesniegtu nekādas priekšrocības. Tāpēc tā noraida šo prasību kā nepieņemamu intereses celt prasību neesamības dēļ.

Vispārējā tiesa tomēr piebilst, ka prasītāja var vērsties Vācijas tiesā ar prasību, un tai – vajadzības gadījumā pēc tam, kad tā ir uzdevusi Tiesai prejudiciālu jautājumu, – būs jāizvērtē, vai papildu atbilstības nosacījuma pievienošana, ko veikušas Vācijas iestādes, līdzinās pastāvošā atbalsta grozījumam un tārad jaunam atbalstam, uz kuru attiecas paziņošanas pienākums saskaņā ar LESD 108. panta 3. punktu.

PIEZĪME. Atcelšanas prasībā tiek lūgts atcelt Savienības tiesībām pretrunā esošus Savienības iestāžu aktus. Ievērojot konkrētus nosacījumus, dalībvalstis, Eiropas iestādes un privātpersonas var vērsties Tiesā vai Vispārējā tiesā ar atcelšanas prasību. Ja prasība ir pamatota, tiesību aktu atceļ. Attiecīgajai iestādei ir jāaizpilda juridiskais vakuums, kas varētu rasties šā akta atcelšanas dēļ.

PIEZĪME. Apelācijas sūdzību, kas attiecas tikai uz tiesību jautājumiem, par Vispārējās tiesas nolēmumu var iesniegt Tiesā divu mēnešu un desmit dienu laikā no šā nolēmuma paziņošanas brīža.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Vispārējai tiesai nav saistošs.

Pilns sprieduma un rezumējuma [teksts](#) tiek publicēts CURIA tīmekļvietnē pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Marta Ošleja ☎ (+352) 4303 6005.

Palieciēt ar mums!

